

**KOBIETY
i DZIECI
UCHODźCY**

Historia prawna kobiet- uchodźczyń:

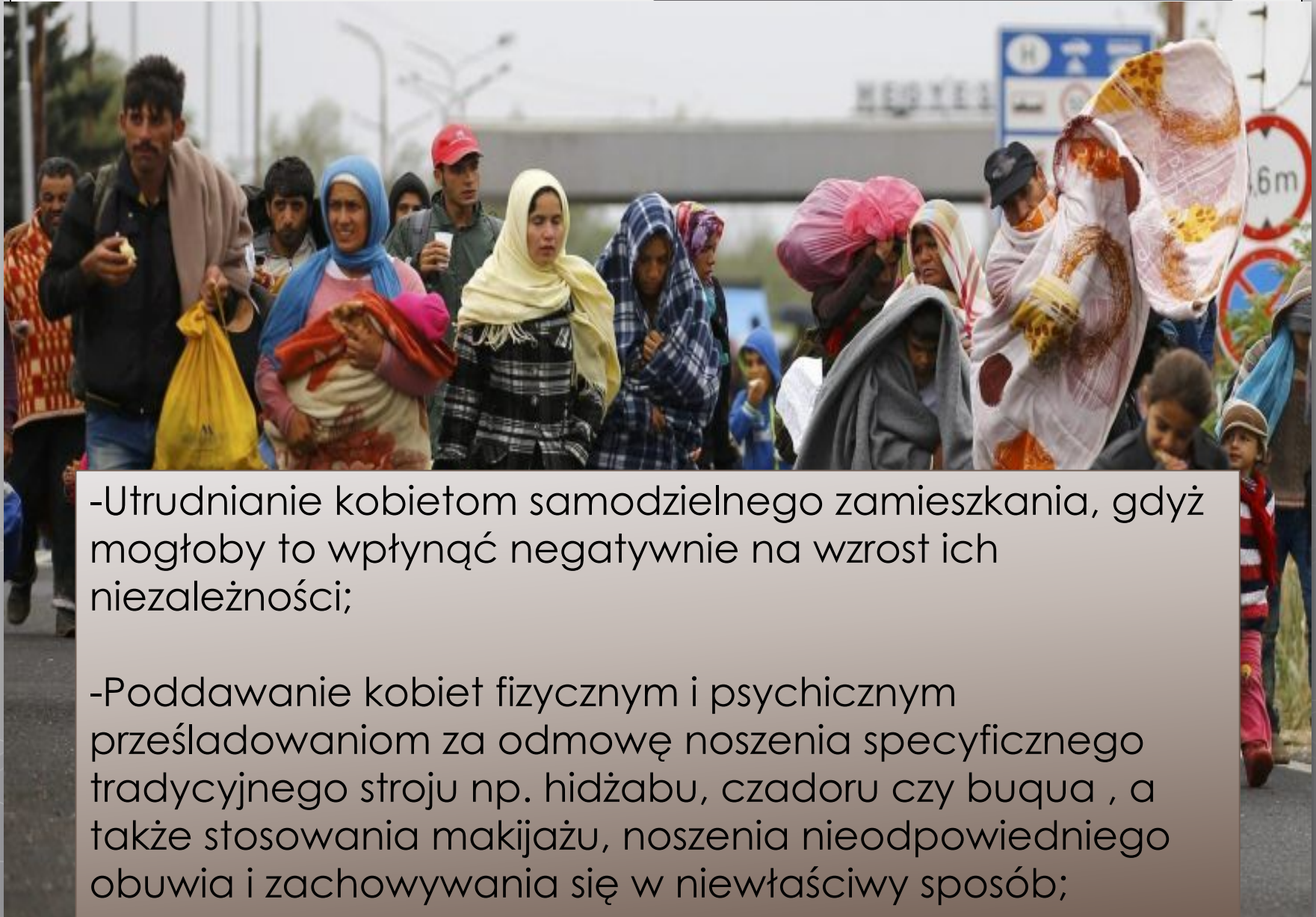
- Sprawę problemu dyskryminacji kobiet podnosi Konwencja w Sprawie Likwidacji wszelkich Form Dyskryminacji Kobiet, przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w Nowym Jorku;
- 1984 - Parlament Europejski wzywa państwa do przyznawania statusu uchodźcy „kobietom, które cierpią na skutek okrutnego lub niehumanitarnego traktowania dlatego, że naruszyły moralne lub etyczne zasady społeczeństwa, w którym żyją”.

- 1998- Rekomendacja nr 1374 Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy dot. sytuacji uchodźczyń w Europie podkreśla, że „wszystkie Kraje Członkowskie Rady Europy powinny wyeliminować wszelką dyskryminację będącą następstwem płci uchodźcy” oraz przyznawać „status kobietom uchodźczyniom, których wnioski były poparte uzasadnionymi obawami przed prześladowaniami wymienionymi w Konwencji Genewskiej z 1951 r. i Protokole Nowojorskim z 1967 r..

SYTUACJA Kobiet W KRAJACH POCHODZENIA I PRZYCZYNY UCHODŹSTWA:

- Zakaz wychodzenia z domu lub podejmowania jakiegokolwiek pracy zarobkowej bez pozwolenia męża lub innego mężczyzny decydującego o ich losie;
- Uniemożliwianie kobietom rozpoczęcia edukacji, zwłaszcza studiów;

-Utrudnianie kobietom samodzielnego zamieszkania, gdyż mogłoby to wpłynąć negatywnie na wzrost ich niezależności;

-Poddawanie kobiet fizycznym i psychicznym prześladowaniom za odmowę noszenia specyficznego tradycyjnego stroju np. hidżabu, czadoru czy buqra , a także stosowania makijażu, noszenia nieodpowiedniego obuwia i zachowywania się w niewłaściwy sposób;

-Zmuszanie kobiet do poddawania się niebezpiecznym dla zdrowia zabiegom, np. sterylizacji i aborcji, które w niektórych krajach są restrykcyjnie przestrzegane (np. w Chinach istnieje polityka „jednego syna”, gdzie kobieta zmuszana jest do aborcji kolejnego dziecka”;

-Obrzezywanie narządów płciowych, zwłaszcza w krajach afrykańskich (Somalia, Dżibuti, Sudan, Mali); w wielu krajach kobieta nieobrzezana nie może wyjść za mąż, uważana jest za „kobietę nieczystą”.

PRZEMOC SEKSUALNA :

Przemoc seksualna jest formą prześladowania kobiet, również kobiet uchodźców. Może ona mieć także znaczenie polityczne: w przypadku stron walczących gwałcone są masowo kobiety ze strony wroga.

PRZEMOC SEKSUALNA :

Zbiorowe gwałty na kobietach, które później mogą urodzić obce etnicznie dzieci, mają także wymiar społeczno-polityczny (ponad 20 000 muzułmańskich kobiet zostało zgwałconych w Bośni w 1992).

PRZEMOC SEKSUALNA :

Kobiety, które przeżyły gwałt i uciekają przed olejnymi prześladowaniami natury seksualnej, na ogół boją się powrotu do miejsca pochodzenia ze względu na odrzucenie ich przez lokalne społeczeństwo.

DZIECI UCHODźCY

Choć polska przystąpiła zarówno do konwencji genewskiej dotyczącej statusu uchodźcy, jak i do konwencji praw dziecka, sytuacja dzieci- uchodźców nadal jest niedobra. Szczególnie niepokojąca jest sytuacja dzieci, które do polski przyjeżdżają bez rodziców lub opiekunów.

Dzieci bez opieki:

Niemal połowa osób ubiegających się o status uchodźcy w Polsce to dzieci i młodzież.

Co roku do Polski przybywa kilkaset dzieci pozbawionych opieki rodziców. Ponad setka rocznie ubiega się w Polsce o status uchodźcy.

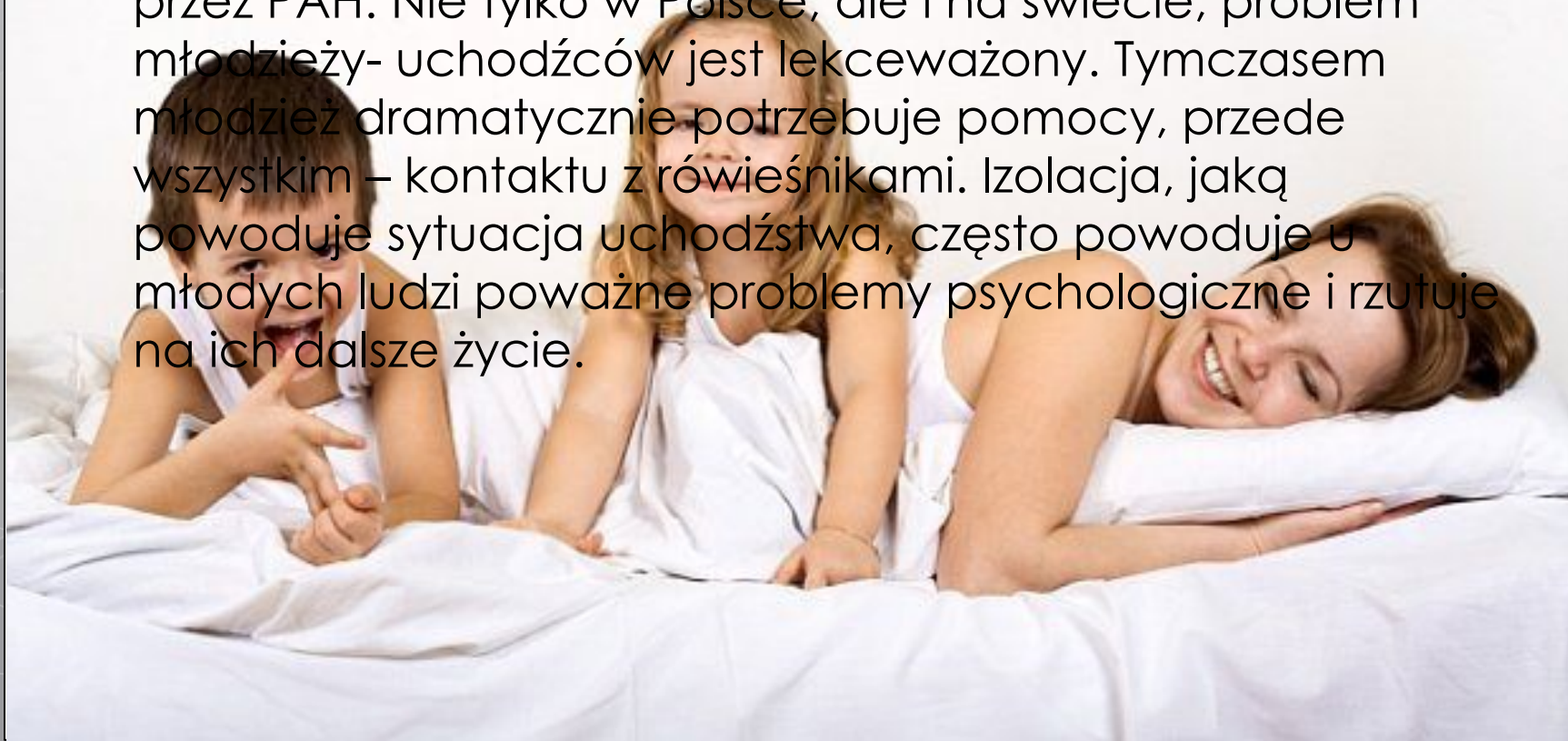
Dzieci- uchodźcy, jeśli przyjeżdżają do Polski wraz z rodzicami, wspólnie z nimi składają wniosek o status uchodźcy. Ich liczba nie zawsze jest rejestrowana, dlatego większość danych jest raczej szacunkowa.

Samodzielnie o status uchodźcy występują tylko dzieci bez opieki (których reprezentuje przedstawiciel prawny).

MŁODZIEŻ :

Jedyny program dla młodzieży, jaki funkcjonuje w Polsce, to świetlica prowadzona dla 20 nastolatków prowadzona przez PAH. Nie tylko w Polsce, ale i na świecie, problem młodzieży- uchodźców jest lekceważony. Tymczasem młodzież dramatycznie potrzebuje pomocy, przede wszystkim – kontaktu z rówieśnikami. Izolacja, jaką powoduje sytuacja uchodźstwa, często powoduje u młodych ludzi poważne problemy psychologiczne i rzutuje na ich dalsze życie.

Wg wytycznych UNHCR i RPO dzieci powinny mieć dostęp do własnej kultury, religii i języka. W polskich ośrodkach dla uchodźców nie ma jednak ani funduszy, ani możliwości zapewnienia dzieciom takiego kontaktu. „ Tyle mówi się o dzieciach, a tymczasem najlepszy sposób, żeby pomóc dzieciom uchodźcom, to pomóc ich rodzicom”. Irina, uchodźczyni z Czeczeni .

DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ